

Jij, ik of wij?

Uitgeput staat Rosa met haar weekendtas om haar schouder bij de bushalte. Het gesprek met haar begeleider en gezinsvoogd had het laatste beetje energie van haar gevraagd dat ze nog had. Vragen waren beantwoord, nieuwe vragen waren ervoor in de plaats gekomen.

De bus komt aan. Rosa stapt in en gaat op een stoel naast het raam zitten. Ze sluit zich af van haar omgeving en bedenkt hoe het weekend zal gaan verlopen. Van de week had ze nog gebeld met haar moeder. Die had ruzie met Peter, haar vriend. Rosa had niet aandachtig geluisterd naar het hele verhaal, meestal is het zelfde liedje. Dit weekend zouden ook Rosa's twee broertjes en zusje thuis zijn. Een drukke boel, wat stress en onrust kan veroorzaken bij haar moeder, stress om het weekend zo goed mogelijk te laten verlopen. Dit veroorzaakte stress bij Rosa, iets wat ze vandaag besproken heeft met haar begeleidster Willeke, en gezinsvoogd Christel.

Volgende week zou er weer een hvp-gesprek zijn. Haar moeder, Willeke, Christel en Rosa zouden er tegelijkertijd zijn en er zou besproken worden dat Rosa van plan was voor één dag in het weekend een bijbaantje te gaan zoeken. Ze begon bijna aan haar examenjaar en had een studie gevonden die ze graag na het behalen van haar diploma wilde gaan volgen. Het was een studie met een toelatingsprocedure dus het was in haar voordeel als ze begon met het opbouwen van een portfolio en cv. Rosa was enthousiast, maar was bang dat haar moeder zich in de steek gelaten zou voelen. Één dag in het weekend werken, betekende ook een dag minder in het weekend thuis zijn en veel tijd had ze al niet om thuis te zijn. Ook de spanningen tussen haar moeder en Peter zouden besproken worden. Rosa wilde daar liever buiten gehouden worden.

Het is dinsdag. Rosa fietst vanuit school terug naar de leefgroep. Ze had net haar toets economie gemaakt, ze had er een goed gevoel over. Op een paar kleine spanningen na, tussen haar moeder en Peter, was alles goed gegaan van het weekend. Daardoor had ze veel kunnen leren aan de keukentafel. Rosa vond dat fijn: dan was ze beneden bij iedereen, maar kon ze ook leren voor haar toets. Nu had ze het hvp-gesprek waar ze zenuwachtig voor was.

Rosa komt aan op de groep, ze zet haar fiets in het fietsenhok en loopt via de achterdeur naar binnen. Willeke komt net uit het kantoor gelopen, "he Rosa, hoe ging je toets?" "Goed, ik heb er een goed gevoel over, dank je. Is mijn moeder er al?" Rosa trekt haar jas uit en hangt hem aan het haakje waar haar naam boven staat. "Ja, die zit al koffie te drinken met Christel. Wat wil jij drinken?" "Ik wil graag thee. Ik ga nog even snel naar de wc, dan kom ik eraan."

Licht gespannen loopt Rosa naar de eetkamer en ziet haar moeder, Christel en Willeke samen aan tafel zitten praten. “Hoi,” zegt Rosa, ze loopt naar haar moeder en geeft een kus op haar wang. Terwijl Rosa naast haar moeder gaat zitten, kijkt ze Christel aan en geeft een knikje.

Eén voor één worden alle leerdoelen uit het vorige hvp-verslag besproken. ‘Rosa kan haar gevoelens beter verwoorden’, dit doel is behaald. ‘Rosa maakt een weekplanning’, ook hier is iedereen het over eens: behaald. ‘Rosa besluit wat ze na haar middelbare school wil gaan doen’, er valt een lichte stilte. Rosa kijkt gespannen naar Christel.

Christel begint, “Rosa moest voor een schoolopdracht uitzoeken wat voor studie ze graag zou willen doen als ze haar diploma heeft. Samen zijn we naar twee open dagen geweest, Willeke en Rosa naar een derde open dag. Er is één studie die Rosa het meeste aanspreekt.” Willeke kijkt Rosa aan, Rosa weet dat het nu haar beurt is. “We zijn in Utrecht, vlak bij huis, gaan kijken naar de studie ‘Fine Art’ op de HKU. Deze studie lijkt mij echt heel leuk,” Rosa wordt enthousiast als ze eraan terugdenkt. “Het is een mooie school, waar veel kunst hangt in de gangen. En er liepen zo veel verschillende soorten mensen rond, mensen met blauw, groen of paars haar en uitgesproken kledingstijlen. Maar ook mensen zoals je ze op Instagram voorbij ziet komen.”

Rosa stopt met praten en kijkt haar moeder aan, die haar vrolijk aankijkt.

“Dat klinkt leuk, je wordt helemaal enthousiast als je erover vertelt. De HKU, dat is de kunstacademie, toch? Moet je daar een toelating voor doen?” Rosa kijkt haar moeder gespannen aan, “ja, dat moet. Dat betekent dat ik komend jaar hard moet werken om mijn portfolio op te bouwen.” Rosa laat een stilte vallen.

“Een portfolio opbouwen en je cv, hebben we te horen gekregen toen we daar op de open dag waren,” vult Willeke aan.

Rosa’s moeder kijkt trots en vragend, “Wat houdt dat allemaal in?”

“Het betekent dat ik de werken die ik maak, goed moet bewaren en alles in een map moet verzamelen. Volgend jaar moeten we nog een week stage lopen. Als ik op tijd begin met zoeken, kan ik iets vinden dat aansluit én een bijbaantje zoeken voor in het weekend.” Gespannen kijkt Rosa naar haar moeder. Die kijkt naar de tafel.

“Ik weet dat ik dan een dag minder thuis ben, maar ik wil een bijbaantje in Utrecht zoeken. Dan kom ik nog steeds op vrijdag naar huis en werk ik zaterdag of zondag, zodat ik de andere dag helemaal thuis ben,” zegt Rosa vlug. “Ik vind het allemaal heel erg spannend, wat zullen ze denken als ik op werk vertel dat ik in een jeugdzorginstelling woon. Op school hebben sommige docenten al een vooroordeel. ‘Huh, zit jij in een jeugdzorginstelling en doe jij de HAVO?’ ‘Wat knap dat jij dat allemaal zo doet.’ Ik kan nog wel even doorgaan met wat docenten tegen mij zeggen.”

“Rosa, rustig. Ja, ik vind het jammer als je minder thuis zult zijn, ik zie je al zo weinig. Ik ga het hier moeilijk mee hebben, maar het hoort ook bij je leeftijd. Als je gewoon bij mij had gewoond, zou je van mij ook een bijbaantje moeten gaan zoeken.” “Donderdag hebben Rosa en ik een gesprek met haar mentor op school vanwege de opmerkingen die er weleens gemaakt worden. De opmerkingen zijn niet slecht bedoeld, maar Rosa wordt er onzeker van,” vertelt Christel.

Na een korte pauze begint Christel het gesprek weer. “Wij wilden het wel nog over de ruzies of spanningen tussen jou en Peter hebben.” De moeder van Rosa kijkt ongemakkelijk naar de tafel. “Vorige week hadden jullie ruzie en heb je Rosa dat verteld aan de telefoon.”

“Ik vind het lastig als je mij dat vertelt, mama. Dan word ik boos op Peter en loop daar de hele week mee rond, waardoor ik met spanning op vrijdag naar huis toe kom. Ik wil het eigenlijk gewoon niet weten. Het is iets tussen jullie.”

“Ruzie hoort bij het leven, maar de ruzies of onenigheid tussen jou en Peter, zijn tussen jou en Peter. Rosa is je dochter en hoort niet tussen jullie in te staan. Begrijp je dat?,” vraagt Christel.

“Ja, ik begrijp het. Nu Rosa ouder wordt, wil ik haar alles vertellen. Misschien wel te veel, wat ik eigenlijk tegen de maatschappelijke hulp hoor te zeggen.”

Er valt een last van Rosa’s schouder af en ze geeft haar moeder een knuffel.

“Dankjewel mam.”

Het is zaterdag. Twee weken geleden is Rosa’s examenjaar begonnen. Ze staat in haar werkkleding achter de toonbank bij de Pipoos. Trots als een pauw vertelde Rosa aan haar moeder dat het gelukt was om een bijbaantje bij de Pipoos in Utrecht te vinden. Haar moeder was blij voor haar, alleen Peter niet. “En je moeder dan?! Je bent al zo weinig thuis en dan ben je zaterdag de hele dag weg,” had Peter geïrriteerd gezegd. Rosa’s moeder had later op haar kamerdeur geklopt en had gezegd dat Rosa zich niets moest aantrekken van wat Peter zei.

Rosa, haar moeder en Christel hadden besproken dat Rosa voor nu alleen haar leidinggevende zou vertellen dat Rosa op een leefgroep woont.

Rosa keek de winkel rond, er borrelde een gevoel van trots en tevredenheid in haar op. ‘Alles komt goed’, zei Rosa tegen zichzelf.